

HERSENSPINSELS

Avondvullend stuk

door

DIRK DE MOOIJ & ROB HEEMSKERK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HERSENSPINSELS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DIRK DE MOOIJ & ROB HEEMSKERK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Voorwoord.

Op het decor is een raamwerk zichtbaar. Het middelpunt is plusminus twee meter vanaf het middelpunt van het decor. Dit raamwerk loopt naar beide voorste hoeken. De ruimte binnen het raamwerk symboliseert een kantoorruimte. Het raamwerk is de muur. Plusminus 1,5 meter achter het raamwerk hangt doek. Men kan achter het raamwerk lopen. De verbeelding doet geloven dat er iemand in de muur loopt. Hierbij is iedereen goed zichtbaar. In de kamer even voorbij middelpunt decor is een deur. Achter de deur is een dubbele wand. Zodat men hier, ongezien, af en op kan gaan. In de kamer staat een bureau met stoel.

Wie is de personage, die zich in de muur manifesteert? Hoe komt het dat de persoon zich van deze wanen gewaar wordt. Waar ligt de oorsprong van zijn probleem. Heeft hij de kracht om de penibele situaties onder controle te krijgen? Of is de fictie uiteindelijk toch de werkelijkheid?

Sommige figuren krijgen in het stuk een * voor hun naam. Er is dan iets mysterieus aan de hand met betrekking tot hun personage. Ze spelen op dat moment Lotje incognito.

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

Dick - het lijdend voorwerp. De overspannen jonge man die zich van zijn wanen gewaar wordt. Dick is getrouwd met Anneke. Dick werkt op een redactie van een weekblad. De Quist is zijn Quist. De baas is de baas.

Lotje - het waanbeeld van Dick. In het begin nog een beetje grappig voor Dick. Later wanneer Dick niks meer met haar te maken wil hebben, neemt zij represailles. Hiermee hoopt zij Dick zijn vertrouwen terug te winnen.

Quist - de vrolijke noot van het stuk. Chef van Dick. Houdt zich voornamelijk bezig dat iedereen op zijn afdeling het naar de zin heeft. Vergeet hierbij zelf, de handen uit de mouwen te steken. Waardoor Dick al het werk moet doen.

Baas - de vriendelijkheid zelf. Toch heeft hij wel zijn grenzen. De baas is de werkgever van de Quist en Dick.

Anneke - de vrouw van Dick. De gevoeligheid zelve. Op een gegeven moment toch de nuchterste van het hele spul. Hoewel?

Mevrouw L. v. Velzen - deze rol moet gedubbeld worden met Lotje. Zij lijkt namelijk als twee druppels water op Lotje. Ze is echter een heel ander personage.

EERSTE BEDRIJF

In de kamer loopt Quist zenuwachtig heen en weer.

QUIST: Dick, ik moet je iets vertellen. Je bent je baan kwijt. Nee, zo kan ik het hem toch niet vertellen? (*vrolijk*) Hai, Dick. (*lachend*) Je mag weer gaan solliciteren. (*triest kijkend*) Dick. (*boos*) Ruim als de sodemieter je spullen bij elkaar: je bent ontslagen. Nee, dat kan ik ook niet maken. Dick... (*baas op*) Ik vind het moeilijk om je het te vertellen. De baas, mijn oom de egoïst, (*baas kijkt verbaasd*) hij die alleen maar aan zichzelf denkt, puur voor het eigenbelang kiest. Nooit rekening houdt met iemand anders. Zijn prioriteiten zo..... (*Quist ziet baas*) zo (*hoog pratend*) hoog stelt dat hij alleen het beste wilt in de zaak.

BAAS: Dus je vindt mij een egoïst.

QUIST (*hakkellend, verschrikt*): Welnee, welnee...

BAAS: Iemand die alleen aan zichzelf denkt?

QUIST: Welnee, welnee..

BAAS: Puur voor het eigenbelang kiest!!

QUIST: Welnee, welnee...

BAAS: Nooit rekening houdt met iemand anders!!

QUIST: Welnee..

BAAS (*verontwaardigd, boos*): Nee!!!! Hoe vaak, heb ik hem niet de kans gegeven!!

QUIST (*kruipt weg*): Ik wilde alleen maar voorzichtig zeggen dat hij ontslagen is.

BAAS: Weet Dick het nog niet?!

QUIST (*schudt nee*): Hij is er nog niet.

BAAS: Is hij er nu nou nog niet? Uitgerekend op de dag dat hij ontslagen wordt komt meneer weer te laat. Heb je al gebeld?

QUIST (*knikt ja*): Hij neemt niet op.

BAAS: Hij zal wel weer in slaap zijn gevallen. Dit bevestigt toch alleen maar dat Dick hier echt hier niet meer in loondienst kan blijven. Hij werkt niet eens?

QUIST: Maar als hij er is... Het is toch een aardige jongen?

BAAS: Ik ga daar niet meer naar luisteren. Trouwens, ik heb daar geen tijd meer voor. Vanmiddag, jongen, is deze uitgeverij niet zomaar eentje, maar een multinational die over de hele wereld bekend zal zijn. Ik krijg vandaag bezoek van mevrouw van Velzen. Zij is een van de juristen van Macintosh, de grote uitgeverij in de States van America. (*pogend*) Zij willen een samenwerkingsverband met ons bedrijf. Vanmiddag ga ik met haar kontrakt-besprekingen voeren.

QUIST: Dat betekent dat ik meer ga verdienen..

BAAS: Als je Dick ontslaat. Misschien zit er dan een kans in dat je een gulden meer gaat verdienen.

QUIST: Yes!.. *(gaat, in zichzelf, helemaal uit zijn dak. Droog)* Een gulden maar?!? Is dat niet wat weinig? *(Dick op)*

DICK: Hallo, ik ben een beetje laat. Maar dat komt omdat ik me ietsje verslapen heb.

BAAS: Echt waar? En vind je dat een goede reden?

DICK: Nee, maar het komt toch weleens vaker voor?

Baas *(kwasi lachend)*: Ja, het komt weleens vaker voor.

DICK: Het spijt me. Is er iets? U doet zo onaardig.

Baas *(handen in het haar)*: Gek word ik van die gozer. *(tegen Quist)* Je weet, wat je hem moet vertellen. *(af)*

DICK: Wat is er met hem aan de hand? Moet je mij iets vertellen?

QUIST: Ik? Welnee, welnee. Ik zou niet weten wat. *(nonchalant)* Je bent ontslagen, dus wat zou ik dan nog tegen je moeten zeggen? *(slaat hand voor de mond)* Oeps...

DICK: Wat zeg je?

QUIST: Wie.... ik?

DICK: Ben ik ontslagen? *(Quist knikt ja. Dick kwaad)* Durft hij het niet zelf te zeggen?! *(Quist schudt nee)* Mooie boel is dat. *(Quist knikt ja. Dick kijkt verontwaardigd. Quist schudt nee)* Dus jij bent het er mee eens. *(Quist schudt nee)* Wat een eikel. *(Quist schudt nee. Dick kijkt onzeker. Quist knikt ja, schudt nee, knikt ja, schudt nee, knikt ja, schudt nee)* Aan jou heb ik ook niks. *(Quist schudt nee, kijkt moedeloos naar Dick en geeft hem gelijk door ja te knikken)* Hoe moet het nu verder? Anneke en ik hebben net een nieuw huis gekocht. Nu kunnen de vakantie ook afzeggen. We zouden volgende week weg gaan. Naar America....

QUIST: Naar Amerika? Ga je met het vliegtuig?

DICK: Nee, natuurlijk niet. Met de bromfiets.....

QUIST: Met de bromfiets? Dat kan toch niet?

DICK: En waarom zou dat niet kunnen?

QUIST: Naar Amerika op de bromfiets. Je denkt me zeker in het ootje te kunnen nemen.

DICK: Man, ik ga niet naar de Verenigde Staten maar naar het plaatsje America.

QUIST: O, ik dacht al.

DICK: Tenminste, dat was de bedoeling. Dat kan nu niet meer.

QUIST: Het spijt me, werkelijk. Maar ik ben alleen maar de chef. En chefs moeten dit soort klusjes altijd uitvoeren. Ik kan er ook niks aan doen.

DICK: Maar wat moet ik nu?

QUIST: Ben je lid van de bedrijfsvereniging?
DICK: Hebben we die dan?
QUIST: Nee.
DICK: Hoe kan ik er dan lid van zijn?
QUIST: Dat kan ook niet. Maar stel dat je het wel was. Dan had je daar tegen je ontslag in beroep kunnen gaan.
DICK: Ja ja... Maar daar heb ik nu natuurlijk niets aan.
QUIST: Nee? Nee, natuurlijk niet. (*stilte*) Ben je lid van een bond?
DICK: Welke bond?
QUIST: Weet je dat niet? (*Baas op. Quist ziet baas*) Ik ook niet.
BAAS: Ha, Dick. Gelukkig, je bent er nog. Heb je het hem al verteld?
QUIST: Als u aan mij iets vraagt. Dan doe ik dat direkt, natuurlijk.
DICK: Slijmjurk.
BAAS: Wat heb je tegen hem gezegd?
QUIST: Dat hij ontslagen is natuurlijk.
DICK: Had u dat zelf niet tegen me kunnen zeggen?
BAAS: Ben je helemaal gek geworden.
QUIST: Dat durfde hij niet, dus moest ik het opknappen.
BAAS: Wil je je brutale mond dichthouden?! Als er dadelijk iemand ontslagen wordt ben jij degene die boven aan het lijstje staat. (*baas omarmt Dick*) Wat heeft hij tegen je gezegd? Heeft hij je helemaal van streek gemaakt?
QUIST: Nou breekt mijn klomp.
DICK: Ben ik nu wel of niet ontslagen?
BAAS: Natuurlijk niet. Hoe kom je daar nu bij?
QUIST: Hoe kom ik daar nu ineens bij?
DICK: Dat zei de chef.
QUIST: Ik?
BAAS: Hoe kan je dat nu zo zeggen?
QUIST: Maar... dat moest ik van u zeggen.
BAAS: Je zal het wel verkeerd begrepen hebben. Dick krijgt namelijk opslag.
QUIST: Opslag?
BAAS: Ja! Ik kan ook niks aan jou overlaten! Dick, wil jij even koffie halen? Quist zal het voor elkaar krijgen om met een pak koffie terug te komen.
QUIST: Maar oom, ik ben toch niet achterlijk..
BAAS: Stil Quist. Het is wel goed zo. Wat sta je daar nog te staan Dick? Vooruit haal die koffie even.
DICK: Melk en suiker, baas?
BAAS: Ja, doe maar. (*Dick af*)
QUIST: U drinkt uw koffie toch altijd zwart?

BAAS: Natuurlijk.

QUIST: Waarom bestelt u uw koffie dan nu met melk en suiker?

BAAS: Omdat we geen koffiemelk meer hebben.

QUIST: Ik geloof dat ik steeds minder ga begrijpen.

BAAS: Laat nou maar zitten, Quist. Ik moet even met jou alleen praten. Daarom moest Dick verdwijnen.

QUIST: O, u heeft een geheimpje voor Dick. Ik ben dol op geheimpjes. *(klapt in zijn handen van plezier)*

BAAS *(kijkt met een vernietigende blik. Quist gaat met zijn vingers spelen):* Mevrouw van Velzen, een gast uit Amerika, is hier op bezoek.

QUIST: Op de bromfiets?

BAAS: Met het vliegtuig!! Gebruik toch eens je verstand!!

QUIST: Voor zo'n klein eindje? Dick gaat toch ook op de bromfiets naar America!

BAAS: Wil je nu luisteren en je mond verder dicht houden?

QUIST: Okay. *(doet net alsof hij met een sleuteltje zijn mond op slot draait en stopt het sleuteltje in zijn broekzak)*

BAAS *(moedeloos):* Die Mevrouw van Velzen is de jurist van de grote uitgeverij Macintosh uit de staat Florida en zij willen dolgraag samenwerken met ons.

QUIST: Oo, komt ze uit de Verenigde Staten? *(ziet de baas wel heel boos kijken, pakt het sleuteltje uit zijn broekzak en draait zijn mond weer op slot)* Hij zat niet goed op slot. O.. *(beseft dat hij nog steeds niet op slot zit. Draait hem definitief op slot. Hij kijkt ook zo)*

BAAS: Die mensen uit Amerika willen dus met ons samenwerken. Alleen moet Dick enkele artikelen voor hen schrijven want ze zijn erg enthousiast over zijn werk. Zonder Dick geen samenwerking. Dit mag Dick natuurlijk niet weten want anders maakt hij misbruik van de situatie.

DICK *(op met koffie):* Alstublieft, 'n koppie koffie voor de baas.

BAAS: O, ben je er alweer.

DICK: Ik heb overal in de keuken gezocht maar ik kon geen koffiemelk vinden.

BAAS: Geeft niet. Ik hou toch liever van zwart. *(Dick kijkt verontwaardigd en snapt er niets van)* Nee, drink jij het maar op. Ik heb visite op mijn kantoor. *(Dick pakt moedeloos het kopje weer terug)* Je hoort van de week nog hoeveel extra je krijgt. Als er nog meer wensen zijn dan roep je Quist maar. *(af)*

DICK: Ik snap er helemaal niks meer van! Jij Quist? *(Quist knikt)* Leg het me dan eens uit? *(Quist schudt zijn hoofd en gaat geheimzinnig af. Dick loopt wat door de kamer, verwerkt wat er allemaal is gebeurd. Komt tot de conclusie dat hij er niets van begrijpt)* Gek word ik er van!!!

(na enige tijd gaat hij achter zijn bureau zitten om aan een artikel te werken. Dit gaat hem duidelijk niet gemakkelijk af. Stilte. Er klinkt gegiechel van een jonge dame op de achtergrond. Dick kijkt om. Als hij niks ziet gaat hij verder met werken. Opnieuw klinkt er gegiechel. Dick lacherig) Is daar iemand? (nogmaals klinkt er gegiechel. Dick lachend) Zo kan ik toch niet werken. (Dick staat op, loopt naar de deur van de kamer en kijkt de gang in. Constateert dat er niemand in de gang is. Haalt zijn schouders op en wil weer gaan zitten. Op het moment dat hij gaat zitten klinkt er weer gegiechel) Ah, jullie proberen mij gek te maken. Eerst zeggen dat ik ontslag krijg. Daarna weer opslag. En nu weer verstoppertje spelen. (gegiechel) Wat wil je?! Er hangt zeker ergens een luidsprekertje. (weer klinkt er gegiechel. Dick kijkt onder het bureau en in de laden, zoekend naar het luidsprekertje. Lotje op. Lotje loopt buiten de kamer, tussen het raamwerk en het doek. Ze blijft lachen) Ja, blijf maar lachen. Dan vind ik het wel.

LOTJE: Dick. Je redt het nooit. Een luidsprekertje zal je echt niet vinden.

DICK *(kijkt verrast, met zijn gezicht boven het bureau, ten eerste omdat het gegiechel overgaat in praten. Bovendien herkent hij de stem niet. Glimlacht):* Natuurlijk wel, als jij maar blijft praten dan vind ik het vanzelf.

LOTJE: Kijk dan.

DICK: Waar!?

LOTJE: Naar de muur. *(Dick kijkt richting het publiek) Andere kant. (Dick kijkt richting Lotje. Lotje wuift naar Dick)*

DICK: Ahh, jullie hebben het in de muur verstopt. *(loopt naar de muur en onderzoekt deze grondig. Dick kruipt op zijn knieën langs de muur. Richting Lotje. Lotje zet haar voet op zijn rug)* Ik geef het op.

LOTJE: Kijk eens omhoog? *(stilte)* Zie je niks?

DICK *(kijkt onder haar rok):* Nou je het zegt, er zit een flinke scheur in het plafond. Volgens mij lekt het een beetje door ook.

LOTJE *(haalt haar been terug):* Nou, ja. Zeg!!

DICK: Sorry, hoor. Ik kan er toch ook niets aan doen dat ik geen luidsprekertje kan vinden.

LOTJE: Er is geen luidsprekertje, dus zal je er ook geen vinden.

DICK *(druk):* Waar moet ik dan naar zoeken?

LOTJE: Naar mij!

DICK *(ziet Lotje. Deinst eerst achteruit. Loopt daarna naar de muur waar Lotje staat. Hij zoekt een doorgang, maar kan deze niet vinden):* Ahh, ha. *(loopt plotseling naar de deur en kijkt de gang in, maar ziet niemand. Kijkt naar de muur in de kamer en ziet Lotje. Aan het gezicht van Dick is af te lezen dat hij deze situatie niet leuk vindt. En dat hij aan zichzelf begint te twifelen)*

LOTJE: Doe geen moeite. En je hoeft ook geen projector te zoeken. Ik ben echt. Tenminste, alleen voor jou!

DICK: Wie ben jij?

LOTJE: Ik ben Lotje. Je fantasie.

DICK: Hoe bedoel je? Hoe kom je daar?

LOTJE: Ik zit in je hoofd.

DICK (*droog*): Wat je allemaal niet in je hoofd kan halen!

LOTJE: Jij bent de enige die mij ziet. Kom eens hier? (*Dick aarzelt*) Kom dan, je bent toch niet bang voor me?

DICK (*quasi, nonchalant*): Ik? Nee hoor.

LOTJE: Nou, kom eens hier? (*Dick loopt aarzelend naar de muur toe*) Je bent toch niet verlegen? (*korte stilte*) Druk je gezicht eens tegen de muur?

DICK: Waarom?

LOTJE: Dat zal je wel merken. Probeer nou maar! (*Dick weet niet hoe hij zijn gezicht tegen de muur moet drukken. En drukt uiteindelijk zijn wang er tegen. Lotje lachend*) Met je mond naar voren, joh.

DICK: M'n mond naar voren?

LOTJE: Ja, en ogen dicht. (*loopt heen en weer en kijkt van onder en opzij of hij goed staat*) Ietsje dichterbij

DICK: Ik kan niet dichterbij. Ik ben op m'n dichtst.

LOTJE: Met je mond. Ogen dicht. Goed zo. (*geeft hem een tedere kus. Dick draait wat opzij en zakt hierbij iets door de knieën. Hij maakt zich los. Doet een paar stappen achteruit. En draait zich om. Voelt hierbij aan zijn lippen*) Nou, hoe was dat?

DICK: Ik ben nog nooit eerder door een muur gekust. Maar ik moet zeggen, het was niet verkeerd.

LOTJE: Ben je nou niet meer bang voor me?

DICK (*onwennig*): Nee.

LOTJE: Wat doe je nou gespannen. Vertrouw je me niet?

DICK: Jawel.

LOTJE: Nou, bewijs het eens. Als je durft.

DICK: Hoe?

LOTJE (*snel, verleidelijk*): Door me nog een keer te kussen. (*Dick overweegt, maar komt snel tot de conclusie dat dit niet een van zijn moeilijkste opdrachten is. Loopt resoluut weer naar de muur toe*) Ogen dicht. En niet spieken, hè! (*Quist op*)

QUIST: Wat sta jij nou te doen?

DICK (*schrikt. Lotje midden af*): Ik?

QUIST: Ja, sorry hoor. Ik zie hier niemand behalve jou. Tegen wie zou ik het anders moeten hebben? Je staat toch niet...? (*Quist controleert muur. Ruikt en voelt voorzichtig op de grond*) Je staat toch niet tegen

die muur aan te pissen, hè?

DICK: Nee, natuurlijk niet. Doe niet zo gek, zeg.

QUIST: Wat deed je dan tegen die muur?

DICK (*argeloos*): Niks.

QUIST: Maak dat je grootje wijs. Ik ben een hoop van je gewend. Maar dit slaat toch werkelijk alles. Nou ja, hoever ben je al met het artikel? (*bekijkt de papieren in die op het bureau liggen. Neerbuigend*) Nou, nou, je hebt al veel gedaan, hoor.

DICK: Ik heb vandaag een beetje moeite om mijn inspiratie te vinden.

QUIST: Dus ga je maar tegen die muur aan staan...

DICK (*interrumpeert*): Nee!! (*opgelucht*) Ja... eh, natuurlijk... via de aardstralen die langs die muur lopen vloeit de inspiratie weer terug in mij. (*verwijtend*) Omdat u mij stoorde moet ik dadelijk weer overnieuw beginnen. Dus als u even opzij wilt gaan? (*Quist loopt achteruit. Dick gaat op dezelfde manier tegen de muur staan*)

QUIST: En nou?

DICK: Ssst.

QUIST (*droog*): Ben jij niet aan vakantie toe?

DICK: Zo. (*Dick beweegt zich alsof hij iets gedronken heeft waardoor hij 201,05% meer energie heeft*) Lekker. (*gaat weer achter zijn bureau zitten. En begint direct te schrijven*) Oh, sweet inspirations. (*roept dit uit*) Yes, ik heb er weer zin in.

QUIST (*leest het geschrevene*): Ik reed op mijn fiets over de boulevard. Wind door mijn haren. Een zweetdruppel op het puntje van mijn neus raakte mijn lippen. Het smaakte naar zout. Angstig keek ik om. Bang om te worden voorbij gereden. Niemand te zien. Trapte om die reden harder op de pedalen. Ik begrijp het niet. Maar het klinkt goed.

DICK: Het lukt me niet. Ik krijg het nooit op tijd af.

QUIST: Doe maar rustig aan, joh. Misschien mag je van de baas het nieuwe verhaal de volgende editie wel inleveren. Je hoeft jezelf niet meer te bewijzen, hoor. Welnee, welnee. Je hebt alle tijd om het af te raffelen. Ehh... af te schrijven.

DICK: Het komt er niet uit.

QUIST: Welnee, welnee. Doe nu maar rustig. Het lukt wel. Ik ga wel even koffie zetten.

DICK: Ja, lekker, want deze is koud. (*Quist af. Lotje op, giechelt*)

LOTJE: Stond je tegen die muur aan te plassen, jongen?

DICK (*ziet Lotje weer en draait zich van de muur af. Probeert te negeren*): Ik hoor je niet, ik hoor je niet. Ik hoor je niet. Ik hoor je niet. (*Dick kijkt heel voorzichtig om, ziet Lotje*) Ik hoor je niet.

LOTJE: Ik zeg niets.

DICK: Je bent er niet. Je bent er niet. Je bent er niet. (*kijkt weer*)

voorzichtig om) Waarom ben je er nu nog steeds?

LOTJE: Ik heb geen zin om weg te gaan. Ik vind het hier veel te leuk.

DICK (*resoluut*): Maar ik niet.

LOTJE (*zielig*): Vind je mij niet aardig?

DICK: Jawel. Maar toch denk ik dat het verstandig is als je weggaat. Ik krijg mijn werk anders echt niet af.

LOTJE: Ik denk er niet aan. Alleen omdat je chef per ongeluk binnen kwam. Kom eens hier.

DICK: Ik ga niet weer de muur kussen hoor!

LOTJE: Als je het echt niet wilt, gebeurt het niet. (*steekt haar been de kamer in. Trekt haar rok, kwasie per ongeluk, iets omhoog zodat Dick d'r jarretels ziet*) Sorry, je zag ze.

DICK (*geïrriteerd*): Ja.

LOTJE: Vind je ze niet mooi?

DICK (*doet zijn stropdas iets los. Kortaf*): Nee.

LOTJE: Echt niet?

DICK (*bekennend*): Jawel. Jawel.

LOTJE (*trekt haar rok nog ietsje hoger. Dick doet zijn stropdas nog iets lossier*): Kom dan? (*Dick laat zich verleiden naar de muur. Net wanneer hij haar been wil vast pakken trekt Lotje haar been terug. Lotje schaterlacht hem verleidelijk uitdagend uit*) Je wou me pakken, hè?

DICK: Wat wil je nu van me?

LOTJE: Wou je mijn been grijpen, of niet?

DICK: Ja, ik geef toe. Ik wilde je vastpakken. Je vroeg er zelf om, hoor.

LOTJE (*quasi verbaasd*): Maar dat is toch niet erg.

DICK: Nee?

LOTJE: Natuurlijk niet. (*ondeugend*) Zal ik naar je toe komen?

DICK (*onzeker*): Kan dat dan?

LOTJE: Als jij er maar in gelooft, dan lukt het wel.

DICK: Ik weet het niet.

LOTJE: We kunnen samen hele spannende dingen doen. Weet je dat?

DICK (*met brok in de keel*): Ja? (*beseffend*) Nee, nee. Dat kan ik niet doen. Ik ben getrouwd, sorry. Het is tegen mijn principes om vreemd te gaan.

LOTJE: Zojuist reageerde je nog anders.

DICK: Hoe bedoel je?

LOTJE: Je kuste me toch?

DICK: Niet waar, ik stond daarnet (*wijst naar muur*) mijn inspiratie op te krikken.

LOTJE: O, stond je dat te doen.

DICK (*serieus*): Ja.

LOTJE (*lacht*): Kom nou maar gewoon hier.

DICK: Ik denk er niet aan.

LOTJE: Je gaat niet vreemd.

DICK: Nee, nee. Hoe wou je het dan noemen?

LOTJE: Ik ben je fantasie. Ik ben jouzelf. Je doet het als het ware met jezelf.

DICK (*droog*): Nou, dat is toch ook niet zo netjes.

LOTJE: Je gaat in ieder geval niet vreemd.

DICK (*bleu*): Ik heb het alleen nog maar met mijn vrouw gedaan.

LOTJE: Wat?

DICK: Geslapen.

LOTJE: Wij slapen toch niet?

DICK (*analyserend*): Zo heb ik het nog niet bekeken.

LOTJE: Toe?

DICK: Hoe wil je dat dan aanpakken?

LOTJE: We moeten de handen tegen elkaar drukken.

DICK (*zenuwachtig*): En dan?

LOTJE: Langzaam naar de deur lopen. Voorbij de deurpost kom ik in jouw wereld. Proberen? (*Dick loopt naar Lotje voorzichtig drukken ze de handen tegen elkaar*)

DICK: Waar ben ik in vredesnaam mee bezig?

LOTJE: Je moet er wel in blijven geloven. Anders lukt het niet.

DICK (*nerveus*): Ja, ja. (*schuifelen richting deur*)

LOTJE: We zijn bijna bij de deurpost. Nu moet je je ogen dicht doen, anders gaat het fout. (*langzaam lopen Dick en Lotje naar de deur. Ze blijven contact houden. Het lijkt net of Lotje binnen komt maar in een vloeiende beweging komt Quist binnen. Dick neemt Quist aan de hand de kamer in. Dick wil Quist een zoen geven*)

QUIST: Ja, dag!! (*Lotje gaat lachend af. Dick schrikt dat hij zijn chef wilde zoenen*) Dick. Ik vind je een aardige gozer. Maar niet meer dan dat.

DICK: Ik wilde je niet zoenen.

QUIST: Nee, nee; wat dan?

DICK: Lotje!

QUIST: Nou, ik mag dan gek lijken. Ik zag toch duidelijk dat je mij een zoen probeerde te geven. Je moet toch onderhand wel weten dat ik niet zo ben.

DICK: Ik ben heus ook niet zo.

QUIST: Waarom wilde je me dan zoenen?

DICK: Omdat ik... ik... ik je zo aardig vind. Maar dan hoef je toch niet gelijk zo te zijn.

QUIST: Ik hou daar niet van. (*beseft plotseling dat Dick het over ene Lotje had*) Wie is Lotje eigenlijk?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto